

ת"פ 20343/12/19 - מדינת ישראל נגד אברהמים עבד אלחק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20343-12-19 מדינת ישראל נ' עבד אלחק

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל
ב"כ המאשימה: עו"ד הדס עמיר

המאשימה

נגד

אברהמים עבד אלחק
ב"כ הנאשם: עו"ד מרדכי עופרי

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום הכולל ארבעה אישומים, בעבירות מרמה שונות בשל קשר שקשר עם אחרים ופעולות שעשה לצורך הוצאתו של הקשר אל הפועל, להשגת רישיונות נהיגה עבור מי שאינם מורשים לכך, באמצעות שימוש במסמכים מזויפים על מנת להציג מצג שווא כאילו מבקשי הרישיון הם תושבי מדינות חוץ, בעלי רישיון נהיגה במדינתם וזכאים להמירו לרישיון נהיגה במדינת ישראל.

במהלך שנת 2012, הציע הנאשם למחמוד סבתיאן, תושב האזור, לסייע לו בהנפקת רישיון נהיגה ישראלי באמצעות אנשים שהוא מכיר ובהסתמך על הדרכון הירדני שנשא סבתיאן, על אף שידע כי אין באפשרותו של סבתיאן לקבל רישיון נהיגה ישראלי בדרך חוקית.

הנאשם השיג בדרך לא ידועה, רישיון נהיגה עבור סבתיאן במסלול של המרת רישיון ובתמורה שילם סבתיאן לנאשם סך של 5,000 ₪.

בשנת 2017, עם פקיעת תוקפו של רישיון הנהיגה, סבתיאן פנה אל הנאשם בבקשה שסייע לו בחידושו והעביר לו את הדרכון הירדני שברשותו. בשל כך הורשע הנאשם בעבירת קבלת דבר במרמה שיוחסה לו באישום הראשון.

בתחילת שנת 2019, נפגשו הנאשם ואחרים עם נאפז רזיקאת, תושב האזור שעבד בישראל, והנאשם הציג לפניו מצג שווא, שלפיו יש ביכולתו לבצע עבורו הליך של המרת רישיון נהיגה, שיאפשר לו לקבל רישיון נהיגה ישראלי, באופן חוקי באמצעות דרכון ירדני שברשות רזיקאת. לבקשת רזיקאת, שעמד על כך שההליך יתנהל בדרך חוקית, נפגש הנאשם עם מעסיקתו של רזיקאת בישראל והציג בפני השניים דוגמאות של מסמכים שסייע בהוצאתם באופן חוקי. באותו מועד ביקש הנאשם כי לצורך המרת רישיון הנהיגה יועברו לידיו דרכונו הירדני של רזיקאת, תמונת פספורט וסכום של 25,000 ₪.

ל, וכעבור כשבוע רזיקאת העביר לו את המסמכים באמצעות מכר משותף. הנאשם קיבל, בדרך שאינה ידועה, טופס המאפשר המרת רישיון נהיגה של רזיקאת לרישיון ישראלי ואולם רזיקאת לא עשה בו שימוש וגם לא העביר את תמורת הכסף לנאשם. בשל מעשים אלה הורשע הנאשם בשתי עבירות ניסיון קבלת דבר במרמה שיוחסו לו באישום השני.

בסוף שנת 2018, נפגש הנאשם עם מר חליף פואד, תושב האזור, שהחזיק באותה עת רישיון שהייה בישראל. הנאשם הציג בפני חליף מצג שווא, שלפיו ניתן לבצע עבורו באופן חוקי המרת רישיון לרישיון נהיגה ישראלי, בהסתמך על דרכונו הירדני של חליף. לצורך כך, ולבקשת הנאשם העביר חליף לנאשם תמונות פספורט, את דרכונו הירדני וסך של 5,000 ש"ח. כעבור זמן מה העביר הנאשם לידי חליף אשרת שהייה מזויפת שבאמצעותה קיבל חליף רישיון נהיגה ישראלי בתהליך של המרת רישיון נהיגה.

בשל מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה שיוחסו לו באישום השלישי.

ביום 24.2.19 הגיע תאמר ג'אבר, סוכן משטרה סמוי, לפגישה עם ענאן פראח, בעל משרד עורכי דין, הציג עצמו כמי שאין לו רישיון נהיגה וביקש סיוע בהוצאת רישיון. לצורך כך ולבקשת ענאן, העביר הסוכן, במועדים שונים, מסמכים ובהם תעודת זהות, תמונות פספורט, טופס פרטים אישיים, וכן סך של 15,000 ₪, מחצית הסכום שדרש ענאן עבור התהליך.

ביום 21.3.19 הגיע הסוכן למשרדו של ענאן, לאחר שהאחרון הודיע לו כי רישיון הנהיגה על שמו מוכן. הסוכן פגש במשרדו של ענאן את הנאשם והשלושה נסעו לשכונת תלפיות על מנת להשלים את תהליך קבלת רישיון הנהיגה. במהלך הנסיעה העביר הסוכן סך של 1,500 ₪ לנאשם מתוך יתרת הסכום שהיה עליו להעביר לענאן. בהמשך עצר הנאשם את הרכב בצד הדרך, יצא מן הרכב וכעבור זמן קצר שב אליו כשבידיו רישיון נהיגה שהונפק על בסיס המרת רישיון ומסר אותו לסוכן. לאחר מכן העביר הסוכן את יתרת הסכום לענאן.

בשל מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירת סיוע לקבלת דבר במרמה שיוחסה לו באישום הרביעי.

2. עם הגשת כתב האישום הציגו הצדדים הסדר דיוני, שבמסגרתו הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. בין הצדדים לא נערך הסדר לעניין העונש, אך המאשימה הודיעה כי עמדתה העונשית היא למאסר בפועל וב"כ הנאשם הודיע כי יעתור לביטול הרשעתו של הנאשם.

3. תסקיר שירות מבחן מיום 15.6.20 מלמד כי הנאשם בן 51, תושב הרשות הפלסטינית השוהה בישראל מכוח היתר המתחדש מעת לעת, נשוי לישראלית ולהם חמישה ילדים. בני הזוג נמצאים בהליכי איחוד משפחות. במשפחת מוצאו של הנאשם הורים ושנים עשר אחים ואחיות. אמו של הנאשם היא הראשונה מבין חמש נשותיו של אביו ולנאשם כארבעים אחים למחצה. המשפחות התגוררו יחד בבית רב קומות. הוריו של הנאשם נפטרו לפני כשלושה עשורים.

הנאשם נשר מהמסגרת הלימודית לאחר שש שנות לימוד בלבד והחל לעבוד בעסק המשפחתי. בגיל 30 פתח עם שותף עסק עצמאי, בנפרד מהמשפחה. כעבור מספר שנים הנאשם פשט רגל וחזר לעבוד בעסק המשפחתי, אך התקשה להשתלב מחדש באופן מלא, ובשנים האחרונות הוא משמש כגובה חובות מלקוחות העסק ומתקיים מאחוזים של

החובות שהצליח לגבות. הוא מתקשה למצוא עבודה קבועה אחרת בשל גילו והיעדר מקצוע. אשת הנאשם עובדת כמורה בבית ספר, שני ילדיו הגדולים לומדים רפואה והוא מעודד את כל ילדיו לרכוש השכלה גבוהה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתייחס לעבירות שבהן הורשע באופן שטחי ומצומצם, ביטא עמדה פאסיבית, שלל כוונה פלילית ושב וטען כי לא ביצע את המיוחס לו, אלא שימש כשליח וכמתווך של שותפו לעסק, אשר נפטר בסמוך לתחילת ההליך הפלילי ובשל כך שהיה מבוגר ממנו, נענה לדרישתו וביצע את השליחויות מבלי לשאול שאלות, כמקובל בתרבות שלו. הנאשם ראה עצמו כמי שפעל מתוך תמימות ולא הבין כיצד נקלע לסיטואציה בה עומד לדין פלילי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במציאות משפחתית חסרת סדר והכוונה, הוא פיתח גישה קיומית הישרדותית, נוהג בפאסיביות ביחס לחייו, ומתקשה לבחון באופן מעמיק את ההיבטים הבעייתיים או הפליליים שבמעשיו. כן התרשם שירות המבחן כי לאור מאפייני אישיותו של הנאשם הוא יתקשה להיתרם מהליך טיפולי. עם זאת, קצינת המבחן העריכה כי לנאשם יכולת להפיק לקחים מההליך, וכי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מחדד גבולות ומפחית סיכון להישנות העבירות.

שירות המבחן לא המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם, אך המליץ להימנע מלגזור עליו מאסר בפועל והמליץ לבחון אפשרות לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

4. הממונה על עבודות השירות הודיע כי הנאשם כשיר מבחינה בריאותית לרצות עבודות שירות, אך הודיע כי לנוכח העובדה שמעמדו המשפטי של הנאשם בישראל טרם הוסדר, לא ניתן להשימו בעבודות שירות.

לאחר הדיון שנקבע לשמיעת הטענות לעונש, ניתנה שהות לב"כ הנאשם להשלים טיעונו בכתב, ובתוך כך נדחה המועד להשמעת גזר הדין, באופן שאפשר להגנה לערוך את הסידורים שביקשה לערוך לצורך הסדרת מעמדו של הנאשם בישראל. ביום 21.9.20 הודיע ב"כ הנאשם כי עד לאותה עת טרם קיבל זימון לשימוע נוסף במשרד הפנים, הגם שהובטח לו כי יוזמן.

5. המאשימה ביקשה להתייחס אל כלל האישומים כאל אירוע אחד, ביקשה לקבוע בגינו מתחם עונש הולם שבו חמישה-עשר לשלושים חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, לצד מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, את החומרה שבמרמה כפולה- הן כלפי הרשויות, הן כלפי מבקשי הרישיונות, את הסכנה שנשקפה לציבור כתוצאה ממתן רישיונות נהיגה למי שלא הוכשרו לנהיגה על פי הסטנדרטים הנוהגים במדינת ישראל ואת הפגיעה המשמעותית בתקינותם של ההליכים המנהליים להוצאת רישיון נהיגה. ב"כ המאשימה תמכה טיעוניה בפסיקה.

6. מטעם ההגנה העיד נאדר אבו עפיה, מנהל בית הספר שבו עובדת אשת הנאשם ולומדים ילדיהם, ושיבח את פעילותו הממושכת של הנאשם כיו"ר ועד ההורים.

גם אשת הנאשם העידה עדות אופי ותיארה את הנאשם כאיש משפחה תומך ואוהב, אשר משפחתו מצויה בראש

דאגותיו, אך הוא משתדל רבות לסייע גם לאחרים.

7. ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשעתו של הנאשם, ולחלופין, אם תיוותר הרשעתו על כנה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין שירות לתועלת הציבור לתשעה חודשי מאסר בעבודות שירות וביקש לגזור על הנאשם עונשי מאסר מותנה וקנס בלבד שירתיעו אותו מפני ביצוע עבירות נוספות. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו של הנאשם, קבלת האחריות על מעשיו והחיסכון בזמן שיפוטי שלצד, את עברו הנקי של הנאשם ואת הזעזוע שגרם ההליך הפלילי לו ולמשפחתו, כמו גם את הנזקים שעלולים להיגרם למשפחה, ובפרט לילדיו של הנאשם בעקבות העונשים שייגזרו עליו. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את הנזק המשמעותי שעשויה לגרום לנאשם הרשעתו בפלילים- פגיעה במעמדו בישראל ובבקשתו לאיחוד משפחות. כן נטען כי בשל מעורבותו בתיק זה הנאשם נחטף מרכבו על ידי גורמים ברשות הפלסטינית ושהה במעצר ברשות במשך 73 ימים בשל חשד לשיתוף פעולה עם השלטונות בישראל, ונחקר באלימות.

ב"כ הנאשם טען כי חלקו של הנאשם במעשי העבירה היה קטן, והוא הונע מתמימות ולא מרדיפת בצע ונגרר על ידי אחרים מתוך טעות בשיקול הדעת. הודגש כי הנאשם לא זייף את הרישיונות ונטען כי לא היה לו קשר עם איש במשרד הרישוי. ב"כ הנאשם טען כי המעורבים המשתייכים למעגלים המרכזיים של מעשי המרמה- ובהם עובדי משרד הרישוי, עו"ד פראח המוזכר באישום הרביעי ונוספים, הם העבריינים המרכזיים שלא הועמדו לדין, בשעה שהנאשם, ששימש רק שליח, נאשם לבדו.

יש לומר כי חלק מטיעוני ההגנה חרג מעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון. כך, ב"כ הנאשם התייחס לאירועים שלא נכללו בכתב האישום ולבית המשפט אין כל ידיעה לגביהם, כך ב"כ הנאשם התייחס לחלקם של אחרים, ששמן לא נזכר בכתב האישום, וממילא לא הוזכר חלקם ביחס לחלקו של הנאשם וכך ביקש ב"כ הנאשם לקרוא את עובדות האישום הרביעי אל תוך יתר האישומים שבכתב האישום. בהקשר זה יש לומר, כי מובן שגזירת הדין תיעשה אך ורק על בסיס העובדות שנכללו בכתב האישום שעל תוכנו הסכימו הצדדים.

8. הנאשם עצמו התנצל על מעשיו, אמר שלא הבין מה קרה, וכי הולך שולל על ידי אדם אחר וביקש להתחשב במצבו הכלכלי הקשה ובצורך לפרנס את משפחתו. הנאשם תיאר כי בשל מעורבותו בעבירות נחשד על ידי הרשות הפלסטינית בשיתוף פעולה עם מדינת ישראל, ועל כן נעצר למשך ארבעה חודשים על ידי הרשות הפלסטינית ונחקר באלימות.

שאלת ביטול ההרשעה

9. כלל הוא, כי משהוכחה אשמתו של אדם בפלילים, יש להרשיעו. עם זאת, ההלכה הפסוקה קובעת כי הימנעות מהרשעה אפשרית, כיוצא מן הכלל, בהצטבר שני תנאים, והם- כאשר סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה, המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים וכאשר ההרשעה עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3), 337).

אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיו סוגיית פגיעתה של ההרשעה בשיקומו של הנאשם היא השאלה המכרעת בהחלטה על ביטול ההרשעה. גם בחלוף השנים משקלו של השיקול שעניינו פגיעת ביטול ההרשעה בשיקולי הענישה

האחרים נותר מרכזי כשהיה.

10. הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם הם הגנה על הרצון החופשי, על חופש הבחירה ועל יכולתו של אדם לכלכל את צעדיו על פי מידע נכון ואמיתי.

11. כתב האישום נוסח באופן מעורפל, שאינו מאפשר לדעת מהי הדרך שבה הושגו הרישיונות שמסר הנאשם לתושבי הרשות הפלסטינית. עם זאת, מתוך החלק הכללי של כתב האישום עולה, כי קבלת רישיונות הנהיגה הייתה כרוכה בשימוש במסמכים מזויפים שהוגשו לרשויות ומתוך עובדות האישומים ניתן ללמוד כי גם מקבלי הרישיונות רומו על ידי הנאשם, שכן הוטעו לחשוב כי הרישיונות שהם מקבלים הונפקו בדרך חוקית.

אין חולק כי הנאשם עצמו לא זייף את המסמכים.

12. העבירות בוצעו בצורה מאורגנת ומתוככמת, שדרשה תכנון מראש והיערכות לוגיסטית לא פשוטה. על פי גרסתו של הנאשם, בביצוע העבירות היו מעורבים גורמים נוספים, ומתוך כתב האישום עולה כי מדובר במעשים שחזרו על עצמם שוב ושוב, במשך שנים, בצורה שיטתית. בנסיבות אלה מובן כי לא ניתן להתייחס אל המעשים כאל "מעידה חד פעמית" או טעות בשיקול הדעת של הנאשם.

13. טענתו של הנאשם כי חלקו בתכנית העבריינית ובפעולות שנעשו לצורך מימושה היה זניח, כשל שליח בלבד אינה נתמכת בעובדות האישומים הראשון, השני והשלישי, ועל כן יש לדחותה. מנגד, ביחס לאישום הרביעי ניתן לקבל את הטענה כי חלקו של הנאשם לא היה מרכזי, ועל כך תלמד גם העובדה שהורשע בסיוע לעברייני העיקרי וגם העובדה כי שכרו של הנאשם היה 1,500 ₪, כחמישה אחוזים בלבד מתוך הסכום שהתקבל עבור הרישיון שהונפק במרמה.

לא ניתן לקבל את טענת ההגנה, שלפיה בית המשפט נדרש לקרוא את עובדות האישום הרביעי אל תוך האישומים הראשון, השני והשלישי, שכן הדבר עומד בניגוד לכתוב בכתב האישום, שהוא, כאמור, הבסיס העובדתי לגזירת הדין.

14. הסכנה המרכזית שיצרו העבירות שביצע הנאשם נבעה מהעובדה שהונפקו רישיונות נהיגה בישראל לאנשים שכישרי הנהיגה שלהם לא ידועים, וממילא לא ידוע האם הם עומדים בסטנדרטים שנקבעו על ידי הרשות המוסמכת לנהיגה בטוחה בתוך ישראל, גם אם החזיקו ברישיון נהיגה מטעם ישות מדינית אחרת. עם זאת, לא הוצגו ראיות לכך כי מי ממקבלי הרישיונות שנזכרו בכתב האישום היה מעורב בתאונות דרכים או בביצוע עבירות תנועה, ולמרבה המזל באירוע נושא האישום השני, העבירות נקטעו בעיצומן ובסופו של יום לא הונפק רישיון נהיגה לפונה.

בהקשר זה יש לומר אף, כי לא ניתן להשוות בין מעשי מרמה שתוצאתם נזק כספי בלבד, לבין מעשי מרמה המקימים סכנה לפגיעה בגוף ובנפש.

15. מתוך האמור לעיל עולה, כי נסיבות ביצוע העבירות, החזרה על המעשים והימשכותם, כמו גם הסכנה שיצרו, אינם מאפשרים לבטל את הרשעתו של הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים, ובהם שיקולי הרתעת הרבים

והגמול על המעשים.

16. אמת, מעורבותו של הנאשם במעשי העבירה עשויה לפגוע בשימור מעמדו הארעי בישראל, ואולם שיקולי זה אינו יכול להיות שיקול מכריע. בהקשר זה אעיר כי לא ניתן ללמוד לענייננו מהכרעת דינו של בית משפט השלום בת"פ (אילת) 5078-06-15 **מדינת ישראל נ' טספמישאל** (פורסם בנבו 22.3.16) שאליה הפנה ב"כ הנאשם, שכן באותו עניין דובר באישום בודד של נאשם שהתחזה בעצמו לאחר באמצעות דרכון מזויף בניסיון לחצות את הגבול מישראל לירדן, ולא בשורת מעשי מרמה שבוצעו לאורך זמן וכלפי קורבנות שונים, כפי שעשה הנאשם.

17. יתרה מכך, כפי שעולה מתוך תסקיר שירות המבחן, אשר בעצמו לא המליץ על ביטול ההרשעה, עמדותיו של הנאשם ביחס לעבירות שביצע אינן מאפשרות להציע לו טיפול, כך שקשה לשוח בעניינו במונחי שיקום.

18. לנוכח האמור לעיל, הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה.

מתחם העונש ההולם

19. שני הצדדים ביקשו להתייחס אל מכלול האישומים כאל אירוע אחד ועל כן ייקבע מתחם עונש הולם אחד שיתייחס לעובדה שמדובר במעשים ובעבירות שחזרו על עצמם.

20. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות כפי שתוארו לעיל, יש לקבוע כי מידת הפגיעה של מעשיו של הנאשם בערכים המוגנים היא בינונית.

21. עיון בפסיקה מלמד כי בגין מעשי מרמה בעלי אופי דומה נגזרו עונשים במנעד רחב שבין מאסר מותנה וקנס למאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים. ראו למשל רע"פ 7912/13 **חליפה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.1.14); רע"פ 279/07 **שומיל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.1.07); ת"פ (ב"ש) 14890-08-13 **מדינת ישראל נ' מזרחי ואח'** (גזר הדין בעניינה של הנאשמת 2 מיום 3.11.14); ע"פ (ת"א) 7226/06 **ותד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 14.7.08); ת"פ (שלום חי) 43886-12-17 **מדינת ישראל נ' פלגשווילי** (פורסם בנבו 27.3.18) וסקירת הפסיקה הנזכרת שם.

22. לנוכח האמור לעיל, בהתחשב בהיקף העבירות, שיטתיותן, הנזק שעשויות היו לגרום והנזק שגרמו בפועל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין תשעה חודשי מאסר שיכול וירוצו גם בעבודות שירות לבין שמונה-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

העובדה כי העבירות בוצעו מתוך מניע כספי מחייבת הטלת ענישה הכוללת רכיב כספי על מנת להבהיר כי ביצוע העבירות אינו כדאי גם בהיבט הכלכלי. עם זאת, בקביעת גובה הקנס אשקול, כמצוות המחוקק, גם את מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שמשתקף מתוך תסקיר שירות המבחן וטיעוני ההגנה לעונש.

העונש המתאים לנאשם

23. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בעובדות כתב האישום כבר בראשית ההליך, שהיה בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי ניכר. הודאה זו מגלמת גם מידה של קבלת אחריות על המעשים, ואולם מתוך תסקיר שירות המבחן, וגם מתוך דבריו של הנאשם עצמו במסגרת פרשת העונש, ניתן להבין כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו, הוא מוסר גרסה המצמצמת את חלקו במעשים, ותולה את האשמה באחרים. ביחס לעצמו מוסר הנאשם גרסה שהיא כמעט תמימה, ולפיה הולך שולל אחרי אחרים כמעט מבלי להבין כי מדובר בעבירות.

קשייו של הנאשם לקבל אחריות מלאה על מעשיו, מקימים חשש כי אינו מבין את הפסול שבהם, וכי לא יצליח להימנע בעתיד ממעורבות בעבירות נוספות.

24. החשש האמור מתחדד לנוכח הערכת שירות המבחן כי הנאשם אינו בשל לקבל טיפול ולהיתרם ממנו. כל אלה מחייבים מתן משקל ממשי לשיקולי הרתעה אישית שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם. עם זאת, אל מול אלה שקלתי את השפעתו המטלטלת של ההליך הפלילי על הנאשם, אשר ייתכן ותהווה מחסום מסוים עבורו מפני ביצוע עבירות נוספות.

25. לזכות הנאשם שקלתי עוד את גילו, את העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי ואת העובדה כי חרף העדרם של גורמי הכוונה מאז ילדותו, הוא הצליח לאורך שנים ארוכות לקיים שגרת חיים מתפקדת במישור המשפחתי והתעסוקתי, המלמדת על יכולת להתנהל באופן חוקי.

26. שקלתי את העובדה כי מעמדו של הנאשם בארץ אינו קבוע, את ההשלכות שעשויות להיות להרשעה פלילית על מעמדו, וכן את העובדה שהוא משמש אחד משני המפרנסים העיקריים של משפחתו, ועל כן מובן כי לגזירת עונש בתוך מתחם העונש ההולם תהיה השפעה על המשפחה כולה.

27. אין חולק כי הנאשם הוא היחיד שהועמד עד כה לדין בגין פרשיה זו. העובדה כי הדמות המרכזית באישום הרביעי לא הועמדה עד כה לדין, גם בחלוף כשנה וחצי מאז ביצוע העבירה, היא נסיבה המצדיקה הקלה עם הנאשם. המאשימה אמנם הודיעה כי בכוונתה להגיש כתב אישום נגד ענאן בכפוף לשימוע ואולם אין לדעת מה יעלה בגורלה של הצהרה זו.

28. לבסוף שקלתי את טענת הנאשם, שנראה כי המאשימה אינה חולקת עליה, שלפיה, בשל חשדות לשיתוף פעולה עם ישראל בעקבות האירועים נושא כתב האישום, נעצר הנאשם לתקופה ממושכת ברשות הפלסטינית. מעצר זה מהווה ענישה מסוימת עבור הנאשם וגם הוא מצדיק הקלה עמו.

29. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מצדיק לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

30. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. תשעה חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום 7.4.19 ועד 2.5.19.
- ב. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי סעיפים 415 או 418 או 420 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
- ג. קנס בסך 2,500 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.1.21 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי.

31. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"א, 27 אוקטובר 2020, בנוכחות הצדדים.